II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

RICHTLIJN VAN DE COMMISSIE

van 6 februari 1987

tot wijziging van bijlage II van Richtlijn 72/276/EEG van de Raad betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake bepaalde methoden voor de kwantitatieve analyse van binaire mengsels van textielvezels

(87/184/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 71/307/EEG van de Raad van 26 juli 1971 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake textielbenamingen (1), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 83/623/EEG (2), en met name op artikel 15 bis, lid 2,

Overwegende dat Richtlijn 71/307/EEG de verplichte etikettering van de vezelsamenstelling van textielprodukten voorschrijft, waarbij met behulp van analyses moet worden gecontroleerd of deze produkten stroken met de aanduidingen op het etiket;

Overwegende dat ter uitvoering van artikel 13, lid 2, van bovengenoemde richtlijn in bijlage II van Richtlijn 72/276/EEG van de Raad (3), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/75/EEG (4), vijftien uniforme analysemethoden zijn vastgesteld met betrekking tot de meeste uit binaire mengsels samengestelde textielprodukten die in de handel verkrijgbaar zijn;

Overwegende dat het op grond van de door de nationale laboratoria in de loop der jaren opgedane ervaring en van de resultaten van de onder auspiciën van de Commissie speciaal uitgevoerde rondzendonderzoeken noodzakelijk is gebleken:

— methode nr. 2 te herzien door met name het gebruik van een stabiel en gemakkelijk te bereiden extra reagens voor te schrijven,

— bepaalde punten van methode nr. 8 te wijzigen zodat de werkwijzen worden vereenvoudigd en de resultaten eenvormig worden gemaakt,

— methode nr. 12, die niet nauwkeurig genoeg gebleken is, te laten vervallen;

Overwegende dat de textielprodukten die zijn samengesteld uit chloorvezel, bepaalde modacrylvezels, bepaalde elasthanen, acetaat, triacetaat en bepaalde andere vezels, waarvoor eveneens de verplichting tot etikettering van Richtlijn 71/307/EEG geldt, niet vallen onder Richtlijn 72/276/EEG; dat derhalve de uniforme analysemethode, die op die produkten van toepassing is, dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn overeenstemmen met het advies van het Comité voor de sector richtlijnen met betrekking tot de benamingen en de etikettering van textielprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II, deel 2, van Richtlijn 72/276/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. De bijzondere methoden nr. 2, nr. 8 en nr. 12 worden gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze richtlijn.

2. De bijzondere methode nr. 16, zoals beschreven in bijlage II bij deze richtlijn, wordt toegevoegd.

(1) PB nr. L 185 van 16. 8. 1971, blz. 16.
(2) PB nr. L 353 van 15. 12. 1983, blz. 8.
(3) PB nr. L 173 van 31. 7. 1972, blz. 1.
(4) PB nr. L 57 van 4. 3. 1981, blz. 23.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 september 1988 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Na de kennisgeving van deze richtlijn dragen de Lid-Staten er voorts zorg voor dat ieder ontwerp van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die zij overwegen in te voeren op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, tijdig ter kennis van de Commissie wordt gebracht, ten einde de Commissie de gelegenheid te bieden haar opmerkingen te maken.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 6 februari 1987.

Voor de Commissie

Grigoris VARFIS

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

Wijzigingen op bijlage II, deel 2 „Bijzondere methoden", bij Richtlijn 72/276/EEG

Methode nr. 2 :

De tekst wordt vervangen door het volgende :

„METHODE Nr. 2

BEPAALDE EIWITVEZELS EN BEPAALDE ANDERE VEZELS

(Hypochlorietmethode)

1. TOEPASSINGSGEBIED

Deze methode is, na verwijdering van niet-vezelbestanddelen, geschikt voor binaire mengsels van :

1. bepaalde eiwitvezels zoals : wol (1), haar (2 en 3), zijde (4), proteïne (21)

met

2. katoen (5), cupro (19), modal (20), viscose (23), acryl (24), chloorvezel (25), polyamide of nylon (28), polyester (29), polypropeen (31), polyurethaan-elastomeer (37) en glasvezel (38).

Wanneer meer dan één soort eiwitvezel aanwezig is levert deze methode de totale hoeveelheid, maar niet de afzonderlijke gehalten daarvan.

2. PRINCIPE

Uit een monster met een bekend drooggewicht worden de eiwitvezels met een hypochlorietoplossing in oplossing gebracht. Het residu wordt verzameld, gewassen, gedroogd en gewogen ; het gewicht wordt eventueel gecorrigeerd en uitgedrukt in procenten van het drooggewicht van het mengsel. Het gehalte aan droog eiwitvezel wordt berekend uit het verschil.

Voor de bereiding van de hypochlorietoplossing kan lithiumhypochloriet of natriumhypochloriet worden gebruikt.

Lithiumhypochloriet heeft de voorkeur wanneer het aantal analyses klein is of wanneer tussen opeenvolgende analyses veel tijd verloopt. De reden hiervoor is dat vast lithiumhypochloriet in tegenstelling tot natriumhypochloriet een vrijwel constant hypochlorietgehalte heeft. Indien dit gehalte eenmaal bekend is behoeft het niet bij elke analyse opnieuw jodometrisch te worden bepaald maar kan steeds dezelfde hoeveelheid lithiumhypochloriet worden ingewogen.

3. APPARATUUR EN REAGENTIA (voor zover niet vermeld in het algemene gedeelte)

3.1. **Apparatuur**

i) 250 ml Erlenmeyerkolven met ingeslepen glazen stop.

ii) Thermostaat, instelbaar op 20 (± 2) °C.

3.2. **Reagentia**

i) *Hypochlorietreagens*

a) Lithiumhypochlorietoplossing

Dit is een vers bereide oplossing met 35 (± 2) g/l actief chloor (± 1 M) waaraan 5 (± 0,5) g/l vooraf opgelost natriumhydroxide is toegevoegd. Hiertoe wordt 100 g lithiumhypochloriet met 35 % actief chloor (of 115 g met 30 % actief chloor) opgelost in ongeveer 700 ml gedestilleerd water, wordt hieraan 5 g in ongeveer 200 ml gedestilleerd water opgelost natriumhydroxide toegevoegd en het geheel tot 1 l aangevuld. Het is niet nodig de vers bereide oplossing jodometrisch te controleren.

b) Natriumhypochlorietoplossing

Dit is een vers bereide oplossing met 35 (± 2) g/l actief chloor (± 1 M), waaraan 5 (± 0,5) g/l vooraf opgelost natriumhydroxide is toegevoegd. Kort voor elke analyse moet het actief chloorgehalte van de oplossing jodometrisch worden gecontroleerd.

ii) *Verdund azijnzuur*

5 ml ijsazijn wordt met water tot 1 l aangevuld.

4. WERKWIJZE

Met inachtneming van de aanwijzingen van het algemene gedeelte wordt als volgt te werk gegaan : ongeveer 1 g monster wordt in een 250 ml-kolf met ongeveer 100 ml hypochlorietoplossing (lithium- of natriumhypochloriet) goed geschud zodat het monster geheel onder de vloeistof staat.

Vervolgens wordt de kolf 40 minuten in een thermostaatbad op 20 °C gehouden en daarbij continu of met korte tussenpozen geschud. Het oplossen van wol verloopt exotherm en dus moet de reactiewarmte door schudden in de thermostaat worden verdeeld en afgevoerd, omdat anders grote fouten kunnen ontstaan doordat bij hogere temperaturen andere onoplosbare vezels kunnen worden aangetast.

Na 40 minuten wordt de inhoud van de kolf door een glasfilterkroes van bekend gewicht gefiltreerd ; eventuele in de kolf achtergebleven vezels worden met wat hypochlorietoplossing in de filterkroes gespoeld. De vloeistof wordt door afzuigen verwijderd en het residu wordt achtereenvolgens met water, verdund azijnzuur en nogmaals met water gewassen ; hierbij laat men de vloeistof eerst zonder afzuigen doorlopen en pas daarna wordt het restant afgezogen.

Tenslotte wordt de filterkroes met het residu gedroogd, afgekoeld en gewogen.

5. BEREKENING

De resultaten worden berekend zoals aangegeven in het algemene gedeelte. De correctiefactor „d" heeft de waarde 1,00 ; voor katoen, viscose en modal 1,01 en voor ecru katoen 1,03.

6. NAUWKEURIGHEID VAN DE METHODE

Voor een homogeen mengsel van textielmateriaal liggen de betrouwbaarheidsgrenzen van de volgens deze methode verkregen resultaten niet hoger dan ± 1 bij een betrouwbaarheid van 95 %.".

Methode nr. 8 :

De tekst wordt als volgt gewijzigd :

In punt 4 „WERKWIJZE" worden de vijfde, zesde en zevende alinea als volgt gelezen :

„De in de erlenmeyer overgebleven vezels overbrengen in de filterkroes door de erlenmeyer nogmaals met dimethylformamide te spoelen. De overmaat aan vloeistof afzuigen. Het residu tweemaal met ongeveer 1 l water van 70 tot 80 °C wassen, waarbij de filterkroes steeds met water wordt gevuld. Na elke toevoeging van water kort afzuigen, maar pas nadat het water vanzelf is doorgelopen. Indien het waswater te langzaam door de filterkroes loopt kan een geringe onderdruk worden aangebracht.

De filterkroes met het residu drogen, afkoelen en wegen.".

Punt 5 „BEREKENING" wordt als volgt gelezen :

„De resultaten berekenen zoals aangegeven in het algemene gedeelte. De waarde „d" bedraagt 1,0 behalve in de volgende gevallen :

wol :	1,01
katoen :	1,01
cupro :	1,01
modal :	1,01
polyester :	1,01.".

Methode nr. 12 :

Deze methode komt te vervallen.

BIJLAGE II

METHODE Nr. 16

CHLOORVEZEL, BEPAALDE MODACRYLSOORTEN, BEPAALDE ELASTHANEN, ACETAAT, TRIACETAAT EN BEPAALDE ANDERE VEZELS

(Methode met cyclohexanon)

1. TOEPASSINGSGEBIED

Deze methode geldt, na verwijdering van niet-vezelbestanddelen, voor binaire mengsels van :

1. acetaat (17), triacetaat (22), chloorvezels (25), bepaalde modacrylsoorten (27), bepaalde elasthanen (37),

met

2. wol (1), haar (2 en 3), zijde (4), katoen (5), cupro (19), modal (20), viscose (23), polyamide of nylon (28), acryl (24), glasvezel (38).

Indien is vastgesteld dat modacryl- of elasthaanvezel aanwezig is, dient in een voorafgaande proef te worden bepaald of die volledig in het reagens oplosbaar is.

De methoden nr. 9 en nr. 15 zijn eveneens toepasbaar voor het analyseren van mengsels die chloorvezels bevatten.

2. PRINCIPE

Uitgaande van een bekend drooggewicht van het mengsel worden de acetaatvezels, triacetaatvezels, chloorvezels, bepaalde modacrylvezels en bepaalde elasthaanvezels opgelost in cyclohexanon door extractie, bij een temperatuur dichtbij het kookpunt. Het residu wordt verzameld, gewassen, gedroogd en gewogen ; het gewicht wordt eventueel gecorrigeerd en uitgedrukt in procenten van het drooggewicht van het mengsel. Het drooggewichtspercentage chloor-, modacryl-, elasthaan-, acetaat- en triacetaatvezel wordt verkregen uit het verschil.

3. APPARATUUR EN REAGENTIA (niet vermeld in het algemene gedeelte)

3.1. **Apparatuur**

i) Apparaat voor hete extractie, waarmee de werkwijze onder punt 4 kan worden uitgevoerd (zie bijgaande figuur, variante van de apparatuur beschreven in „Melliand Textilberichte 56 (1975) — 643-645)".

ii) Filterkroes waar het monster in past.

iii) Poreus plaatje, porositeit 1.

iv) Terugvloeikoeler, passend op de destillatiekolf.

v) Verwarmingstoestel.

3.2. **Reagentia**

i) Cyclohexanon, kookpunt 156 °C.

ii) Ethylalcohol : 50 % (v/v) in volume.

Opmerking : Cyclohexanon is brandbaar en giftig ; vóór het gebruik moeten dan ook de nodige voorzorgsmaatregelen worden getroffen.

4. WERKWIJZE

De aanwijzingen van het algemene gedeelte volgen en als volgt te werk gaan :

In de destillatiekolf 100 ml cyclohexanon per gram materiaal brengen ; het extractievat aanbrengen, waarin vooraf de filterkroes met monster en het poreuze plaatje enigszins schuin zijn aangebracht. De terugvloeikoeler aansluiten. Het cyclohexanon aan de kook brengen en 60 minuten met een zodanige snelheid extraheren dat ten minste 12 cycli per uur worden doorlopen. Na extractie en afkoelen het extractievat optrekken, de filterkroes uitnemen en het poreuze plaatje verwijderen. De inhoud van de filterkroes drie- tot viermaal spoelen met warme 50 %-ige ethylalcohol, voorverwarmd op ongeveer 60 °C en vervolgens met 1 liter water van 60 °C.

Tijdens het spoelen en tussendoor niet afzuigen maar het oplosmiddel vanzelf laten doorlopen ; pas aan het einde afzuigen.

Tenslotte wordt de filterkroes met het residu gedroogd, afgekoeld en gewogen.

5. BEREKENING EN WEERGAVE VAN DE RESULTATEN

De resultaten worden berekend zoals aangegeven in het algemene gedeelte. De waarde voor „d" bedraagt 1,00 behalve voor de volgende vezels :

zijde : 1,01

acryl : 0,98.

6. NAUWKEURIGHEID VAN DE RESULTATEN

Voor een homogeen mengsel van textielmateriaal ligt de betrouwbaarheidsgrens van de volgens deze methode verkregen resultaten niet hoger dan ± 1 bij een betrouwbaarheid van 95 %.

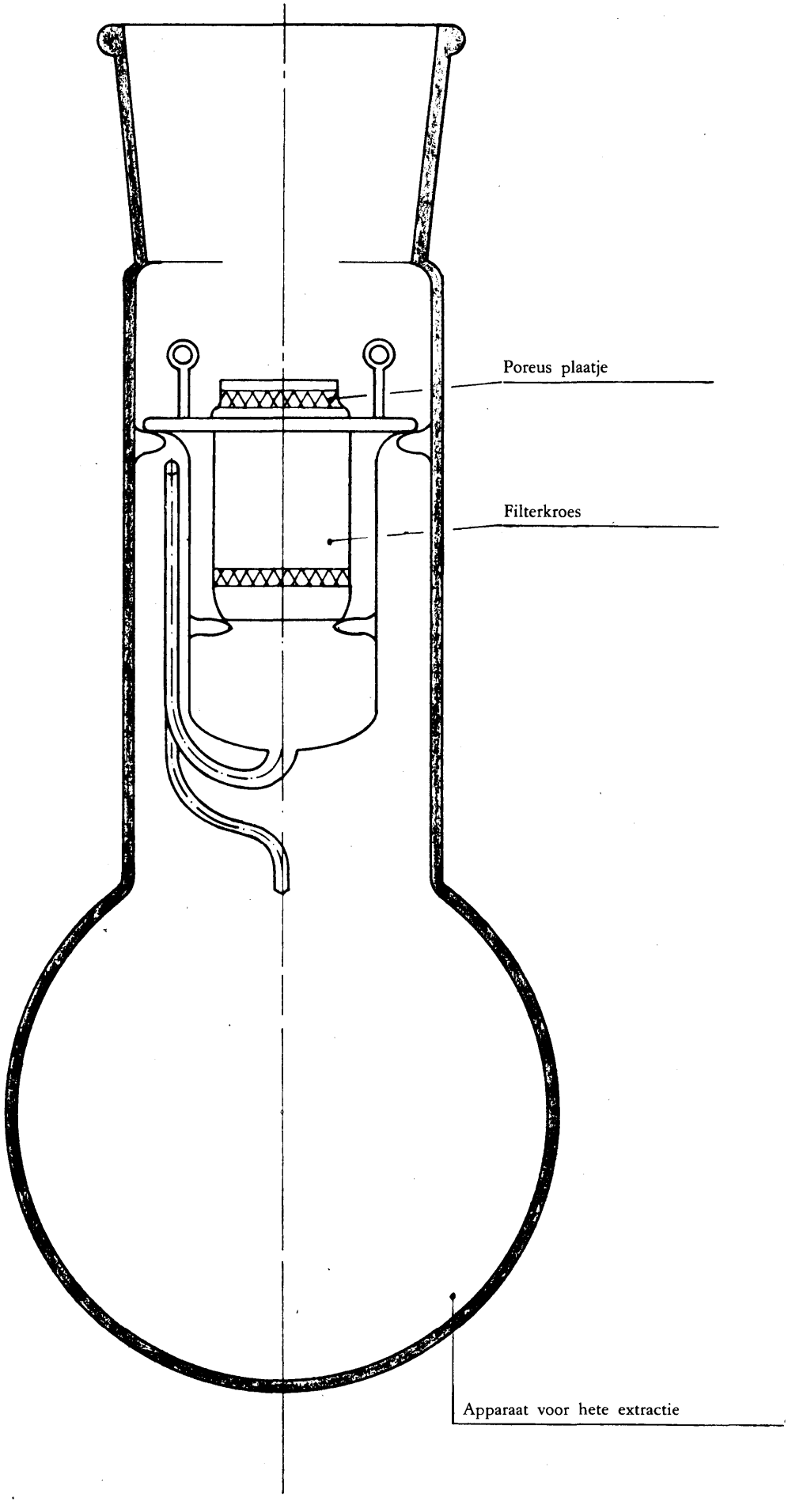
Poreus plaatje
Filterkroes
Apparaat voor hete extractie